

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 4 năm 2017

Số 340

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Người tham lúc nào cũng sợ nghèo tại sao ?
2. Tâm làm thân chịu là sao ?
3. Sống ở mặt đất này chẳng có ai hại ai được tại sao ?
4. Âm khí tràn ngập là sao ?
5. Thương yêu lẫn áp là sao ?
6. Quý yêu lại còn trách móc là sao ?
7. Thuận ý Trời là phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 15/07/99 8 : 10 AM 1) Hỏi: Người tham lúc nào cũng sợ nghèo tại sao ? Đáp: Thừa người tham muốn có nhiều hay sợ mất. Người làm chánh trị sợ mất nước. Có nước mà không biết tu bổ sửa chữa cho tốt, ngược lại rước động tâm thân bất ổn sanh bệnh nan y bất ngờ không lường trước được, càng tính toán càng hại thêm. Kệ: Lún sâu chửa quậy càng lún sâu Pháp giới không thông lại muốn cầu Tự hại chính mình sao cứu được Ăn sâu chính mình nạn càng lâu.	Montréal, 16/07/99 4 : 50 AM 2) Hỏi: Tâm làm thân chịu là sao ? Đáp: Thừa tâm làm thân chịu là hại mình mà không hay, tưởng lầm là đã được lòng người khác, xách động và bêu xấu người đứng ra tổ chức đại hội tâm linh, tức là động đến Thượng Đế mà không hay, rất tội nghiệp cho hành động bất chánh và tự hại lấy tâm thân. Kệ: Thuyết lý sai lầm tự hại lấy Vi trùng xâm nhập tự tâm đầy Nguyên căn xấu xí mê làm tốt Tạo khổ cho mình tâm chẳng ngay.
Montréal, 17/07/99 4 : 37 AM 3) Hỏi: Sống ở mặt đất này chẳng có ai hại ai được tại sao ? Đáp: Thừa hồn là bất diệt chứng minh người không có thể hại người được. Cho nên người tu thường căn cứ trong luật nhân quả mà sống thì cuộc sống lúc nào cũng yên hơn người thường. Kệ: Sống yên sống khổ vẫn an nhiên Nhịn nhục tâm thành tu tự tiến Khó khổ không than hành tới tấp Bình tâm tận hưởng trí vẫn yên.	Montréal, 18/07/99 6 : 54 AM 4) Hỏi: Âm khí tràn ngập là sao ? Đáp: Thừa âm khí tràn ngập là xã hội đều hướng về tham dâm dục lạc, trước diễn hoành hành cúng bái và mưu lợi, dân khổ và không tiến. Kệ: Tưởng lầm là dục của tư riêng Phá hoại không hay khổ các miền Động loạn gia tăng thân bệnh hoạn Khó tu khó tiến khó vui hiền.
Montréal, 19/07/99 8 : 48 AM 5) Hỏi: Thương yêu lẫn áp là sao ? Đáp: Thừa thương yêu lẫn áp là lợi dụng tình thế, tùy theo nhu cầu mà lẫn áp lẫn nhau là tạo tội mà không hay. Kệ: Xuyên qua màn lưới chuyển thân hành Thế thái nhen tình chuyển hóa nhanh Xâm nhập cơ đồ gieo ý động Thực hành phá hoại lại cảnh nanh.	Montréal, 20/07/99 5 : 11 AM 6) Hỏi: Quý yêu lại còn trách móc là sao ? Đáp: Thừa quý yêu lại còn trách móc là lợi dụng không được lại bức bội. Kệ: Tâm linh không có trách từ hồi Khổ trí khó mình trí cực thôi Lo lắng đủ điều không lợi ích Rủ ren phá hoại trí tâm tồi.
Montréal, 21/07/99 4 : 27 AM 7) Hỏi: Thuận ý Trời là phải làm sao ? Đáp: Thừa thuận ý Trời là tận dụng khả năng sẵn có để phục vụ tâm lẫn thân. Kệ: Thực hành phát triển rất chuyên cần Phát triển tâm linh tự xét phân Quý đạo quân bình tâm thức giác Quân bình cơ tạng thuận cao tăng.	

MẪU ÁI 55

*Cõi trời sắp đặt nhiều tầng
Nơi thanh nơi trước nơi ngừng nơi đi
Tiến lên sắc cảnh tương tùy
Quan Âm chiếu diệu tùy nghi tiến lần.*

Sự sắp đặt của cõi Hư Không huyền bí đều có thứ tự, từ lớp này cho đến lớp khác; còn về phần diễn quang thì chiếu diệu ngày đêm.

*Đến nơi tâm trạng mở niêm
Tự tu tự tiến nối liền Thiên Không
Cõi trần tạm sống cơ còng
Cảnh mong luân hội nối vòng bất minh.*

Tâm trạng sẽ được thư thái, trong khi phần hồn được vượt khỏi nơi trọc khí, âm thanh động loạn.

*Có gì quý báu hơn vàng
Thiên Đàng quý báu bằng ngàn lần hơn
Tâm không dơ bẩn quý hườn
Thiên Đàng cội rễ chẳng sờn chẳng phai.*

Ở thế gian lấy vàng là quý giá, nhưng phần đông chưa hiểu được sự quý giá vĩnh cửu mà loài người có thể hưởng được, ấy là sự chiếu diệu của luồng thanh điển đã sẵn có ở Thiên Đàng. Vậy ta phải tự tu mới thoát khỏi được sự ô trọc đang bám sát nơi tâm và thân của chúng ta, hầu mới trực tiến lên Thiên Đàng thuận cảnh.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 12/12/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

TIỀN BẠC

Tiền bạc tự nó vốn vô tri, vô tư và không có một ý nghĩa gì tuyệt đối trong vấn đề lợi hại, thiện ác. Nó chỉ là một phương tiện cần thiết giúp cho ta giao dịch, trao đổi trong sinh sống hằng ngày, khi học tập và tiến hóa giữa cuộc đời. Tiền chỉ là tiền thôi!

Nhưng rồi vì lòng tham lam, ích kỷ, nhỏ nhen, vụ lợi, con người đã cố ý ra sức để giành giật, tom góp, cất dấu cái phương tiện vật chất tạm bợ này và đã biến đồng tiền thành một chủ nhân độc ác và tàn hại. Vì tham dục, con người đã bị tiền quyến rũ, lôi cuốn và biến họ thành những tên nô lệ xấu xa bỉ ổi, mất cả lương tri và đạo đức. Vì tiền mà bao nhiêu kẻ đã ám hại, tàn sát lẫn nhau. Vì tiền mà tiêu hao bao tình nghĩa thân thiết ruột rà. Anh em, cha con, chồng vợ, bạn bè, bao nhiêu thâm tình cốt nhục cũng vì tiền mà bị xào xáo, tương tàn một cách thâm thù. Vì tiền mà gia đình tan nát, vì tiền mà tổ quốc suy vong, và cũng vì tiền mà thế giới ngày nay đang sắp sửa đi vào cơ tận diệt bởi nạn chiến tranh khốc liệt, bạo tàn.

Ôi! Cũng vì lòng tham dục của con người mà tiền đã trở thành tên đại ác vô cùng kinh khiếp của thế gian này...

Tuy vậy, tiền sẽ là một người đầy tớ rất hữu ích và đắc dụng cho những ai sáng suốt, làm chủ và điều khiển được nó. Đối với những ai đã ngộ Chân Lý, thấy được sự quý báu của Tâm Linh Diễm Quang trường cửu, và hiểu rằng tất cả vật chất trong cõi đời này vốn chỉ là những phương tiện tạm dùng, vốn dĩ vô thường giả lập, để hỗ trợ duyên cho tâm linh tiến hóa, thì tiền cũng chỉ là một trong những

thứ cần dùng tạm thời mà thôi! Vậy thì cần gì phải tích trữ và lao tâm tốn trí vì nó cơ chứ?!

Người sáng suốt sẽ đón nhận tiền bạc hoặc chia ly nó một cách an nhiên, không nuôi tiếc, cũng chẳng chút vui mừng. Khi cần thiết thì dùng nó, và nếu không thì sẽ sẵn sàng cho ra, để giúp đỡ những người khác đang cần đến nó để thoát qua cơn khốn khó nhất thời.

Tóm lại, không có gì để chúng ta phải sợ hãi, tránh né hay xa lánh tiền bạc, và tự nó cũng chẳng có gì quý giá đến độ ta phải đam mê, tham luyến để tự hành hạ mình trong vòng đau khổ và rồi tự đánh mất chính mình, đánh mất tâm linh siêu diệt của mình hiện có.

Chúng ta cần phải luôn luôn ý thức lấy mình trong sự tiếp xúc và sử dụng tiền bạc, để biến nó thành một tên đầy tớ trung thành, hay ít ra cũng là một người bạn tốt, có ích cho sự sống và tu hành tiến hóa của chính ta, cũng như của tất cả chư huynh đệ đồng đạo thân yêu khác.

TIỀN

Tiền là Kim Mẫu độ nhân sanh
Tiền giúp bá gia vạn sự lành
Tiền quả tôi thân rất đắc lực
Tiền là báu vật trao quyền hành
Tiền là ông chủ rất tối tề
Tiền xúi quẩy làm việc chẳng lành
Tiền bạc thật ra nào có lỗi
Tiền thanh hay trực tại nhân sanh.

(Mai Chát, 26/06/2013)

HÀ ĐÀO THÀNH

Đỉnh đầu, huyệt Bách Hội, cũng là luân xa chữ Mô, ý nghĩa là Không, nối với Phật giới. Đức Tổ Sư, Lục Tổ, và Đức Thầy đều giải thích khá giống nhau.

1. Đức Tổ Sư gọi đỉnh đầu là Hà Đào Thành.

- Chữ HÀ: từ câu thơ của Nguyễn công Trứ: “Tri nhân tiện nhân, đãi nhân hà thời nhân” (*Biết nhân thì nhân, đợi nhân thì đến bao giờ mới nhân*).
- ĐÀO là trái đào. Xuất hồn lên gặp Diêu Trì Kim Mẫu, được cho ăn trái đào là ý nghĩa đắc đạo (*sách TDDK*).
- THÀNH là trạm, phi trường.

Hà đào thành là luân xa xuất hồn lên ăn đào tiên (*Đức Tổ Sư lên đến tầng Đại La có Ngũ Lão, Tam Thanh trước khi thừa vô hóa vãng*), là đầu Đường Thiên Xích của người đắc pháp.

2. Hình tiểu thiên địa của Lục Tổ Huệ Năng có 2 ghi chú:

- Nhất điểm linh quang chơn thị Phật: có ánh sáng đỉnh đầu là thành Phật.
- Thất Tinh Đài bửu châu xuất hiện: **Bửu Châu** là ánh sáng, **Thất Tinh** là sao Bắc Đẩu của khối Địa Tiên.

Lục Tổ giảng rõ hơn: mở đỉnh đầu thì có ánh sáng thiên tiên rất sáng suốt, có cả ánh sáng địa tiên hộ pháp.

3. Đức Thầy:

- Nguyên Đản Siêu Nhiên: “xuất hồn từ đây sẽ lên Phật Giới”.
- **Phụ Ái Mẫu Ái 27:**
Phát triển vô cùng chơn ý thức
Tâm can phẳng lặng hợp hư vô
Minh Châu xuất hiện thần tri giác
Nga quý quy hàng chẳng dám vô...

Chơn ý thức, và Hư vô (*luân xa chữ Mô*) mô tả đỉnh đầu.

Minh Châu xuất hiện thì Nga quý quy hàng chẳng dám vô: Khi mở được đỉnh đầu thì ánh sáng từ Trung Thiên (*của Phật Vĩ Kiên*) nối với đỉnh đầu, có khả năng Hộ Pháp rất mạnh mà tự nhiên.

Đức Tổ Sư và Lục Tổ cam đoan mở đỉnh đầu (*bằng điển Thiên Tiên*) là đắc đạo. Đức Thầy thì nói “Mở đỉnh đầu sẽ đạt chơn thức, thanh tịnh, không sợ ma quỷ”, không hứa hẹn nhiều, vì khai mở bằng thanh điển rất khó khăn.

Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 21/4/2017

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

F., ngày 21/4/99

Kính thưa Thầy Tám,

Con, một kẻ đang trên đường tìm đạo, mạo muội viết thư nhờ Thầy chỉ dạy và hướng dẫn con trên con đường đạo. Con được chị Thủy và anh Bảy cho địa chỉ để liên lạc hỏi Thầy. Con đã do dự và ái ngại trước khi viết thư này vì con ngại làm phiền Thầy. Sau khi suy nghĩ kỹ con quyết viết thư tâm sự với Thầy những vướng mắc của con trên đường đạo.

Trước hết con xin kể sơ qua con đã biết về đạo như thế nào. Cách đây 16 năm, con đã có duyên đọc "Thượng Đế giảng Chân Lý". Sau đó con lại có duyên gặp các anh chị trong phái Vô Vi, đó là chị Thủy, anh Bảy và anh Thắng. Chị Thủy đã hướng dẫn con ngồi thiền, sau đó các anh chị vẫn động viên con công phu thường xuyên. Từ đó đến nay con công phu không đều đặn như ý con muốn, và có khoảng thời gian dài con đã không hành công phu.

Con biết ơn Trên đã giúp và cho con nhiều ân điển vì thế mà con có được cuộc sống hôm nay. Con luôn nhắc nhở bản thân con không thể quên vì đâu mà có ngày hôm nay, con luôn biết ơn và nhớ ơn Trên. Có một chương ngại mà con vẫn không qua nổi, đó là bản thân của con. Việc hành công phu chênh mảng cũng do chính bản thân con. Có câu nói : "Thắng được bản thân mình còn hơn thắng mười vạn quân nơi chiến trận". Điều này chứng tỏ rằng thắng được bản thân thật là khó. Con biết con không nên viện bất cứ lý do gì cho sự yếu đuối của ý chí của con, nhưng sự thật con thú nhận ý chí của con không đủ mạnh để thắng bản thân mình. Thầy đã từng trải qua kinh nghiệm này chắc Thầy hiểu

hoàn cảnh con bây giờ. Con không biết có điều gì có thể giúp con vượt qua chương ngại này không, nhưng con biết chắc một điều, đó là tất cả đều lý do ý chí của con.

Con cảm thấy vui nhẹ phần nào nỗi phiền canh cánh bấy lâu nay sau khi tâm sự với Thầy. Con biết Thầy bận rộn nên không dám mong Thầy cho những lời khuyên hay chỉ dạy gì cả. Hy vọng rằng con sẽ cũng cố được đức tin và thắng được bản thân (có lẽ đức tin không vững nên ý chí không mạnh phải không Thầy).

Kính chúc Thầy luôn mạnh khỏe.

Kẻ tìm đạo,

C.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 9 tháng 5 năm 1999

C. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21 tháng 4 năm 1999, được biết con vẫn khỏe mạnh và nung nấu ý chí thăng hoa tốt đẹp, nhưng thể xác lúc nào cũng phạm rồi tái phạm. Thiếu ý chí dứt khoát xây dựng cơ đồ tâm linh, khó tu khó tiến. Ở thế gian muốn có cuộc sống tốt thì phải làm việc nhiều thì tâm thân mới được yên ổn, nếu ngược lại chỉ có khổ mà thôi, rất khó hoàn tất ý nguyện của chính mình. Mỗi mỗi phải dứt khoát mới tiến thân tốt về hồn lẫn xác.

Chúc con thực hiện bi trí dũng thì mọi việc sẽ xong và tốt đẹp ở tương lai.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

TÔI LÀ AI ?

Tôi là ai?
Sao không tự sửa tự an bài?
Tôi là ai?
Sao không giải quyết lập đài thanh cao?
Tôi là ai?
Sao không tự thức tiến hoài không ngưng?
Tôi là ai?
Sao không thanh tịnh hai vai nhẹ nhàng?
Tôi là ai?
Sao không hưởng khổ sánh vai Cha Trời
Tôi là ai?
Sao không minh đạo bước vào Càn Khôn?
Tôi là ai?
Sao không xây dựng ngày ngày đạt an?
Tôi là ai?
Tôi là ai?

Lương Sĩ Hằng

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Ba

ANH VŨ VÉO VON CHỈ NHỜ MÔI MỀM LƯỖI DỄ
NHẬN ĐỔI THOẠI THỨC TỈNH LÒNG NGƯỜI

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 12 tháng 2 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Thiên chi vạn diệp bản đồng căn
Nhất điểm nguyên linh vạn cổ tồn
Vô cực phân hình toàn thể giới
Vạn gia sinh Phật tạ thiên ân.*

*Tu thân bảo thể luyện nguyên thân
Miễn giáo vong hồn đọa thú thân
Mạc vị lão lai phương học đạo
Phi vi đô thị thiếu niên nhân.*

Dịch

Muôn cành ngàn lá vốn chung nguồn
Một điểm nguyên linh vạn thuở còn
Vô cực chia hình toàn thể giới
Nghìn nhà sinh Phật cảm thiên ân.

Sửa mình quý xác luyện tinh thần
Hình thú vong hồn khỏi đọa thân
Chớ nghĩ đề già rồi học đạo
Ác căn thường tạo lúc thanh xuân.

Tế Phật: Thế nhân may được làm người, được tôn xưng là loài linh thiêng trong vạn vật, hiện tại vô cùng vinh hạnh. Tự mình biết may vá áo quần, xây cất nhà cửa, chế tạo xe hơi, máy bay, tàu thủy, truyền hình, thâu thanh, những nhu cầu vật chất không những ngày một phong phú, mà lại còn sửa đổi cho tinh tế đẹp đẽ hơn. Còn loài vật từ lúc sinh

ra đời, bộ lông mang trên mình tới lúc chết cũng chỉ có vậy, không hề thay đổi mây may. Do đó được sinh làm kiếp con người thực là may mắn, song nếu không sống cho nên người, hành động phi pháp, hại kẻ khác, chôn vùi nhân cách, cuối cùng sẽ có ngày tự mình thay đổi đầu mặt, đầu thai làm kiếp thú. Bữa nay ta hướng dẫn trò ngoan Dương Sinh đi phỏng vấn các loài thú vật thì thật là độc đáo, bởi lẽ người đời chẳng thể chuyện trò cùng loài vật, chẳng những vậy lại còn không tin, cho là chuyện hoang đường, những điều nói ra đều cho là chẳng thể có thực. Bởi vậy cần phải tìm hiểu cách hướng dẫn loài vật hằng ngày của các nhà động vật học nơi các vườn bách thú. Ngựa nhảy vòng, cá heo biểu diễn, trong số những loài này cá heo được chú ý tiếng người, biết được người ra dấu, nên mỗi động tác của chúng đều tỏ ra thật minh mẫn, kỹ thuật thật là cao, đôi khi phải thành thực nhận rằng con người có tập luyện đi nữa cũng còn thua kém chúng! Chúng với người giống nhau ở điểm là đều có tính linh, người đời chớ nên coi thường chúng! Cuốn du ký này cũng muốn người đời tôn trọng người bạn tốt của mình là các loài động vật, một khi muốn mình tiến bộ thì chớ nên kìm hãm chúng. Cũng chớ hành động bất nhân ác đức, gây rối loạn tạo sự bất hạnh cho xã hội. Nếu như chỉ nghĩ tới phá hoại, đả thương, lừa đảo, cướp bóc, gian manh, mạ lỵ, giết chóc, mê hoặc, ấu dâm, tiêu diệt thì chẳng còn xứng đáng làm kiếp con người! Loài người trên là phường bất nhân, bất nghĩa, vô luân, mặt người dạ thú, bề ngoài hiền lương mà bụng dạ hiểm sâu, bị dư luận lên án sẽ có ngày gặp cảnh khốn nạn, đọa lạc đầu thai làm kiếp thú. Thế gian nếu như khắp nơi thương yêu, giúp đỡ, cứu mang, khuyến khích

lẫn nhau thì hẳn là mọi người đều được hưởng ơn phước. Nếu tâm người là tâm bồ tát thì hẳn là sau khi bỏ xác ắt thành Thánh, thành Tiên, thành Phật, vì tâm trong lành thì lên cao, tâm ác trực thì chìm đắm, ranh giới giữa thú và người ở chỗ đó. Người đời muốn mỗi bước đi lên hay đi xuống? Quý vị

đều rất thông minh, lẽ nào lại muốn làm chim trong lồng? Ai mà chẳng muốn được tự do tự tại, không bị trói buộc, do đó chớ có phạm tội để khỏi bị sa chân vào ngục tối. Dương Sinh mau lên đài sen để thầy trò mình còn kịp phòng vãn một án chứng tận kì.

(còn tiếp)

